

ה"ת 23662/01/17 - היאשם דאוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 23662-01-17 דאוד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המבקש	היאשם דאוד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה להחזרת משאית מסוג וולוו (מ.ר 65-055-15) וכן נגרר (מ.ר 11-347-58), אשר נתפסו לאחר שבבדיקה שנערכה במסוף בכרם שלום הסתבר כי המבקש העביר ציוד אשר אסור בהעברה מתוך כוונה שיועבר לעזה. המדובר בציוד צלילה אשר הועבר במשאית אשר נועדה להעביר ביגוד בלבד.
2. לטענת המבקש, הציוד שהיה על המשאית הועמס ללא ידיעתו ועל כן יש להשיב לו את התפוסים. לטענתו, מדובר גם בציוד צלילה ישן שהוא לא היה מודע לקיומו.
3. המשיבה מצידה התנגדה לבקשה, עמדה על הראיות הקיימות נגד המבקש והציגה את תיק החקירה לעיונו של בית המשפט.
4. בדיון שהתקיים ביום 26.1.2017 חזר ב"כ המבקש על עמדתו ולפיה לא יכול היה לדעת על הציוד שנמצא במשאית. ב"כ המשיבה מצידה עמדה על הראיות ועל ידיעתו של המשיב ועל משמעות התפיסה. אף שהיתה הסכמה לעניין צווי עיקול או איסור דיספוזיציה נותרה מחלוקת בין הצדדים לעניין ההפקדה הכספית וכן הגבלת השימוש ברכב להובלה לכרם שלום על ידי המבקש עצמו.
5. הסמכות לתפיסה קבועה בהוראות סעיף 32 (ב) לפקודות סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] , תשכ"ט - 1969 (להלן פסד"פ) ועל כן יש להפנות לחשד הסביר המצדיק את תפיסתו. עיון בחומר החקירה מלמד כי יש יותר מחשד סביר הקושר את המבקש ואת הרכב לציוד שנתפס. אינני סבור כי המבקש יכול לטעון את הטענה כאילו לא ידע על הציוד שהוסלק. למבקש אחריות לציוד אשר מובל למעבר. מכח אחריות זו ניתן לו גם ההיתר והרישיון להובלה. הציוד שנתפס ברכב נראה אמנם "תמים" אך השימושים בו (ונראה בהחלט כי ניתן להשמישו) עלולים להיות מסוכנים בנסיבות הביטחוניות הקיימות באזור. לא זו אף זו, אין זו הפעם הראשונה שהמבקש נתפס עם חלקים שאסורים להובלה ולאחר שנתפס בפעם הקודמת היה

עליו לדעת את מידת אחריותו לדרך ההובלה ולבדיקת המטען.

יש לציין עוד כי בניגוד לנטען על ידו, המטען שהובל ניתן היה לזיהוי והוא נארז באופן שונה משאר הציוד. בנסיבות אלה החשד בעניינו של המבקש אך מתגבר ועמו גם אחריותו למטען האסור שנתפס.

6. כעולה מתיק החקירה ולאור מהות החשד ולאור העבירות שבהן, כך על פי הראיות בתיק, היה הרכב מעורב, הרי שיש בסיס גם להליך חילוט עתידי.

7. כאמור לעיל, המשיבה הצביעה על התנאים המצדיקים את תפיסת הרכב ואף את האפשרות לחילוטו. ההלכה לעניין תפוסים דומה גם לעניין המעצר. כפי שניתן לבחון חלופה לעניין מעצר אדם, כך גם לעניין רכוש, ברע"פ 1792/99 (בעניין גאלי) נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים (פוריסטים) יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שימשמ ראייה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

8. בעניינו של גאלי הערר נדחה, בין השאר בשל העובדה שאותו כלי רכב שימש לביצוע עבירות קודמות. ונגדו הוגש גם כתב אישום וזאת להבדיל מעניינו, כאשר טרם הוגש כתב אישום והתיק מצוי עדיין בחקירה. יש לציין כי המבקש הפנה במסגרת הדיון לבש"פ 342/06 בעניין לרגו שם נקבע כי:

"תפיסתו של חפץ בידי המשטרה מחייבת מלכתחילה כי יתקיים מקור סמכות בחוק לתפיסה. המשך החזקתו של החפץ בידי המשטרה מחייב את שני אלה: ראשית, כי מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, שאם כך הוא, יש לשחרר את החפץ לאלתר; שנית, אם תכלית התפיסה נותרה בעינה, יש לבחון האם ניתן באיזון

ראוי להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקנין בנכס, תוך החלת "חלופת תפיסה" שתגשים כראוי את האינטרסים השונים הפועלים בענין זה".

9. התפיסה מיועדת הן לצורכי החקירה, הן לצרכי חילוט עתידי והן לצורך הבטחה כי לא יעברו עבירות בהמשך.

10. לאחר שבחנתי את הנתונים כפי שהוצגו לעיל ותוך התחשבות מה במצבו הכלכלי של המבקש סבורני כי ניתן יהיה לשחרר את התפוסים בתנאים הבאים:

- א. הפקדה בסך 10,000 ₪.
- ב. שעבוד ביטוח מקיף לטובת מדינת ישראל.
- ג. עיקול שיירשם במשרד הרישוי לטובת מדינת ישראל.
- ד. איסור דיספוזיציה בתפוס.
- ה. על המבקש ייאסר להיכנס למעברים ברצועת עזה עד ליום 1.3.2017.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ז, 26 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יוחזר ליחידה החוקרת.